

DAGNINGEN

"JAG VILL TACKA DIG
BLAND FOLKEN, HERRE;
JAG VILL LOVSJUNGA
DIG BLAND FOLKSLAGEN."

—PSALTAREN 57:10

FÖRKUNNARE AV KRISTI NÄRVARO

JANUARI 1957

Nyårsbön.

Ännu ett år vi vandrat på livets smala stig.
Det nya står för dörren. Vi hoppas uppå DIG,
att Du, vår käre Fader, alltfört vill leda oss.
Ditt ord oss lyser, värmer, i mörkret som ett bloss.

I världen folken larma. De rusta sig till strid.
Vi veta att förtröstan på ORDET bringar frid,
att endast Du har makten att skapa frid på jord.
Vi vänta Ditt: "VAR STILLA!" Det är Ditt allmaktensord.

Ditt folk Du lovat leda och föra uti hamn.
Vi tacka och vi lova, vi prisa högt Ditt namn
för året, som har svunnit, för det som förestår.
Vi ej behöva frukta. Du Fader med oss går.

Syster H. N.

Vad helst detta år än må hava att ge
av prövning och fara
för helgonens skara,
vår Herre är med oss i väl och i ve;
förbliva vi trogna
vi växa och mogna
Till likhet med honom. Hans vilja må ske.

Ur Morgondagg.

Kriser vid slutet av år 1956.

November år 1956 kommer att gå till historien som en månad laddad av politiska såväl nationella som internationella spänningar, vilka hotade ett omedelbart utbrott av ett tredje världskrig. Denna fruktansvärda katastrof blev åtminstone för tillfället avvärjd, men faran ligger ännu på lur och ingen lösning av dessa problem, som kan leda till en serie av kriser, har skett.

Faktum är att, under alla åren efter det andra världskriget, inget enda viktigt problem rörande nationerna har blivit löst. Kriget i Korea stoppades visserligen, men på basis av en olustig vapenvila, vars villkor redan har brutits. Vapenvilan mellan Israel och dess grannar har inte ordnat upp den grundskillnad som råder mellan dem. Stridigheterna mellan Frankrike och dess kolonier fortsätter att flamma upp, tidtals övergående till väpnade konflikter. Det finns ingen grund för en äkta och varaktig fred någonstades i världen.

Intill november 1956 förmodade man att åtminstone de tre stora västmakterna — England, Frankrike och USA — skulle fortsätta att hålla ihop, och därigenom bilda en solid front emot oroande inflytelser mellan de små nationerna. Men nu har den illusionen brutit. Det kan kanske sägas att skillnaden mellan USA och dess allierade, England och Frankrike, gäller blott den senaste militära aktionen i Egypten, för att rycka kontrollen över Suez-kanalen från detta land. Men det finns en grundskillnad. Det gäller å ena sidan det ännu kvarlevande kolonialväldet, och å den andra sidan rätt till självstyrelse för de små nationerna. Och detta var tillräckligt betydelsefullt för England och Frankrike att taga risken för ett tredje världskrig genom att sätta in militära styrkor i Egypten, för att återupptaga kontrollen över Suez-kanalen, och att göra detta tvärt emot USA och F.N:s önskan.

Betydelsen av Suez-kanalen för England och övriga Väst-Europeiska länder har tydligt framgått efter avslutningen av striderna. Med all säkerhet kommer ransonering av bensin och brännolja att införas

överallt i Väst-Europa. Även andra ekonomiska problem och svårigheter kommer att bli resultatet av den korta militära aktionen i november. Detta kommer naturligtvis att öka missnöjet och stärka beslutet att, oavsett vilka konsekvenserna än må bli, hindra Egypten att behålla ständigt kontroll över Suez-kanalen — Europas livslinje.

Israels ställning i Mellersta Östern med dess aggressiva grannar framvisar problem, som denna världens visdom inte kan lösa. Israels egna försök till att erhålla större säkerhet genom att sända en armé till Sinai-halvön har ökat spänningen mellan dess grannar och avlägsnat dessa alltmer från sig och skapat större oro, än någonsin förut i detta område.

DEN KOMMUNISTISKA VÄRLDEN.

Under tiden har den kommunistiska världen sina svårigheter. Omänskliga metoder har använts för att behålla kontrollen av deras underkuvade länder, vilket endast delvis har lyckats. Det som den kommunistiska världens ledare helt plötsligt beslutade att göra under dessa omständigheter är ännu en fråga, som kan giva anledning till fruktan för den icke-kommunistiska världen. En tidningsutgivare skriver att "*människosläktets öde hänger på en drink av vodka*", varmed han menar att någonting kan startas under inflytande av en drink (sprit).

Dessa förhållanden, som ger orsak till fruktan, har föranlett många världsmänniskor att undra huruvida desamma äro kännetecknade i Bibeln. Under rubriken: "ÄR DAGEN FÖR HARMAGEDDON INNE"? — skriver John Justin Smith i en artikel för THE CHICAGO DAILY NEWS, följande:

"Enär mäktiga arméer håller på att samlas i Mellersta Östern, uppstår en fruktansvärd och ödesmättad fråga: "Är slaget vid Harmageddon, det förtärande slaget på domens dag inne? Är det kriget som människor har fruktat för under sekler, och vilket somliga påstå ha profeterats om i Bibeln? Förra veckan stod vår utrikeskorrespondent, William Stoneman vid Harmageddon. Han beskriver utsikten och arméernas grundliga rustningar vid denna ödesmättade plats. Är dessa arméer detsamma som vad Bibeln menar med "Konungarna över hela

jorden? Kommer detta krig att medföra de fruktansvärda händelser, som Aposteln Johannes förutsagt i Uppenbarelseboken? Kommer vi att se "Domens dag — Guds vredes dag eller "dagen", då jorden kommer att skakas såsom aldrig förr?" —

Mr. Smith har inte allt för klar insikt om de olika bibliska termer, som han använder i sin artikel, men han avslöjar tankegångarna bland många människor i denna tid av överhängande förvirring och fruktan. Slagfältet Harmageddon i Palestina användes i Bibelns profetior endast som en symbol, som karakteriserar vissa drag av det som Uppenbarelseboken skildrar såsom "striden på Guds, den Allsmäktiges stora dag". (Upp. 16: 14). Det har samma symboliska betydelse som när vi talar om "Waterloo" ehuru i en helt annan mening. Vid Waterloo led den förut så segerrike Napoleon ett plötsligt och oväntat nederlag; vid Harmageddon skall Satan och världen lida ett förkrossande nederlag. Profetiorna utvisar, att Harmageddon blir tidsåldrarnas sista krig och kommer att medföra fullständig tillintetgörande av Satans verksamhet och således bana väg för det fulla upprättandet av Kristi rike. Kriget kallas därför "striden på Guds den Allsmäktiges stora dag." (Upp. 16: 14).

DEN STORA DAGEN.

Profetiorna utvisar klart att "den närvarande onda världen" eller "sambhällsordningen" når sitt slut på "Guds den Allsmäktiges stora dag". I Jes. 34: 8 beskrives denna dag såsom "Herrens hämndedag", och i 2 Tim. 3: 1 såsom "de yttersta dagarna". I Malaki 4: 5 användes beteckningen "Herrens stora och fruktansvärda dag". På den dagen kommer Herren Gud att ingripa i världshändelserna för att sätta en gräns för människornas vansinniga rusande ned i synd och fördärv samt upprätta det sedan lång tid utlovade Gudsriket på jorden.

Denna Herrens dag är den tid, som skildras av profeten Sefanja, kap. 3: 8.

"Därför mån I vänta på mig, säger Herren, och på den dag, då jag står upp för att taga mitt rov. Ty mitt beslut är fattat, att jag skall församla folk och hämta tillhoppa konungariket för att utgjuta över dem min ogunst, all min vredes glöd, ty av min nitälskans eld skall hela jorden förtäras."

Uttrycket "hela jorden" bör tolkas profetiskt såsom "vår nuvarande onda samhällsordning." I nästa vers av samma profetia. Sef. 3:9, säger Herren:

"då skall jag giva åt folken nya, renade läppar, så att de allesammans åkalla Herrens namn och endräktigt tjäna honom".

Detta löfte utvisar att det är blott den symboliska jorden som kommer att förstöras på Herrens vredes dag, de syndfulla och själviska institutioner som bildar den nuvarande samhällsordningen. Själva planeten kommer att överleva Harmageddon och dess nöd, ja, i sanning även människorna. Dessa kommer sedan att upplysas om den sanne Guden och hans vilja för dem, och de komma att "endräktigt tjäna honom."

Profeten Jesaja skriver i kap. 45: 18 följande:

"Ty så säger Herren, som har skapat himmelen, han som är Gud, han som har danat jorden och gjort den, han som har brett den, och som icke har skapat den till att vara öde, utan danat den, för att man skall bo därpå: Jag är Herren och ingen mer."

Här förklarar Herren att hans ursprungliga avsikt var att jorden skulle bebos och icke vara öde. Detta stämmer med Guds ord till våra första föräldrar: "Varen fruktsamma och föröken eder och uppfyllen jorden och läggen henne under eder." — 1 Mos. 1: 28.

Gud tillät människan att bryta mot hans lag för att hon skulle få erfarenhet av det onda och dess fördärvbringande, ödesdigra följder. Under tiden har jordens befolkning fortsatt att öka och varje generation har fått göra sina erfarenheter av synd, lidande och död. Men i sin kärlek gjorde Gud det möjligt för människan att genom Kristus erhålla befrielse och återställelse för det fallna och döende släktet. Detta skall utföras genom Kristi rikets verksamhet, att denna gudomliga regering enligt löftet kommer att utropas med stor makt och härlighet efter den stora Harmageddon-nöden, vilken kommer att omstörta Sattans ledarskap över jorden. Sedan skall hela människosläktet återställas från döden, lära känna Gud och tjäna honom med glädje.

Detta är det stora slutmålet i den store Skaparens plan för hans mänskliga skapelse.

Vid inträdet i det nya året ser vi runt omkring oss ökade bevis för att Satan är denna världens gud och furste, som genom splittring och upplösning samt korsande av själviska intressen blir orsak till att nationerna söka att förstöra varandra.

Vi känna inte till detaljerna av händelseutvecklingen under år 1957, men *vi veta dock, att Kristi härliga rike är nära*. För detta vilja vi tacka Gud och fortsätta att bedja: "TILDKOMME DITT RIKE."

BERGET SINAI.

Berget Sinai är beläget någonstans på Sinai-halvön och är platsen där Moses mottog Guds lag, sammanfattad uti de tio buden, och kungjord för Israeliterna. Det finns ett antal berg på Sinai-halvön, men ingen vet med säkerhet vilket av dem, som är det ursprungliga berget Sinai.

En grupp vetenskapsmän och pilgrimer följde nyligen den "Israels-armé", som invaderade Sinai-halvön. De hade tagit till sin uppgift att fastställa den riktiga identiteten av Sinai. Vid kommenterandet av denna intressanta tilldragelse och försök, säger Israels Relions-Minister, Dr. Samuel Cahane: "Det ser ut som om alla judar i världen önskade fara till berget Sinai." — Men en avdelning soldater i Israels armé hade inte lust att vänta på vetenskapsmännen och pilgrimerna. En jeep-last av dem lämnade sin armébas och bilade till Jebel-Musa, — som de menade var samma berg där Mose hade talat med Gud. De klättrade upp 737 steg på den lodrätta klippan för att plantera Israels flagga där. De utvalde en soldat med den bästa handstilen och hade honom till att skriva i besöksboken vid ett närliggande kloster följande: "Vi tillhöra den första avdelningen av Israels armé som stått på toppen av Moses heliga berg. Vi ha gjort historia. Detta är ett stort ögonblick för oss alla."

Det finns tre andra berg på Sinai-halvön, som vetenskapsmännen påstår kan ha varit det ursprungliga gamla berget Sinai. Tills dato har emellertid JEBEL MUSA erkänts som det riktiga, och där svajar nu Israels flagga. Det är beläget ungefär i mitten på halvön, något litet åt söder. Det är en rad av berg.

Berget Horeb nämnes också i Bibeln i sammanhang med lagens utgivande. Somliga påstå att Berget Horeb var namnet på bergsgruppen i sin helhet, och Sinai var ett berg i denna grupp. Det traditionella berget Sinai har en klar utsikt över den slätt, där Israels barn voro lägrade. Denna slätt är en jämn terräng, omgiven av berg. Den är omkring två eng. mil lång, en halv mil bred, — stor nog för hela Israels folk till ett antal av omkring två millioner för att finna tillräckligt utrymme att bekvämt se och höra. Luften är underbart ren och klar för detta ändamål. För många år sedan gjordes det prov, och man fann, att från den högsta punkten av det berg, som vanligen anses vara Sinai, man kunde lätt höra på långt avstånd, när man läste i en bok. Det finns ingen annan känd plats bland alla dessa berg, som kunde vara så bra lämpad för att utgiva och mottaga Lagen, som just denna naturliga Amfiteater vid *er Rabah*.

Det är naturligtvis trosstärkande att veta att berget Sinai var ett verkligt berg och som fortfarande existerar. Det bekräftas på nytt att Bibeln har en verklig både geografisk och historisk bakgrund. Dess innehåll utgöres inte av sagor och sängkammerhistorier. Vetskapen om att dess innehåll om de gamla tiderna äro sanna och bestämda, borde giva oss förtroende till dess profetiska löften rörande framtiden.

En av dessa profetior är direkt förbunden med utgivandet av Lagen vid Sinai. Vi läser den i Jer. 31: 31—33 sålunda:

"Se, dagar skola komma, säger Herren, då jag skall sluta ett nytt förbund med Israels hus och med Juda hus, icke ett sådant förbund som det jag slöt med deras fäder på den tid, då jag tog dem vid handen till att föra dem ut ur Egyptens land, vilket förbund med mig de bröto, fastän jag var deras rätte Herre, säger Herren. Nej, detta är det förbund, som jag skall sluta med Israels hus i kommande dagar, säger Herren: Jag skall lägga min lag i deras bröst, och i deras hjärtan skall jag skriva den, och jag skall vara deras Gud, och de skola vara mitt folk."

Den nästföljande versen (34) av denna profetia säger oss, att inskrivningen av Guds Lag i människornas hjärtan skall bli så fullständig och all-omfattande att det inte längre skall vara nödvändigt för någon att säga till sin granne: "Lär känna Herren," ty de skola alla

känna honom, från den minste till den störste". Faktum är att när Israel återfått sitt land, så är detta ett av bevisen för att detta och andra Guds löften rörande Kristi Rikes tidsålder snart kommer att uppfyllas.

Kristi Rike är i Bibeln symboliskt skildrat som ett berg, och tiden är nära, då det från detta symboliska berg, — som skall härska över hela mänsklighetens värld, — skall förkunnas av En som är större än Moses, det nya rikets lagar. Lydnaden för dessa lagar kommer att medföra evigt liv. Aposteln Paulus förklarar för oss i *Hebr. 12: 18—28* att de yttre tecken, — såsom "eld, töcken, mörker och storm samt basunljud och en röst, som talade så, att de som hörde den bådo, att intet ytterligare skulle talas till dem, ty de kunde icke härda ut etc." — som utföljde utgivandet av Lagen vid det gamla berget Sinai, var en förebildande skugga av de världsskakande händelserna i närvarande tid, vilka förbereder de välsignelser från Kristi Rike som sedan skola komma.

FRÅN ST. PAUL, MINNESOTA BERÄTTAS FÖLJANDE.

I enlighet med en rapport som publicerats i tidningen Air Force Magazine (Luft-krafts-tidskriften) Minnesota Grov och Fabriks Co. har det framställts en ny aluminium-beläggning (överdrag) av vilket material kan tillverkas skyddsdräkter, som kan motstå och skydda mot intensiv hetta. En Ingenjörssoldat har burit en sådan värmeskyddande dräkt på sig, och dylikt rustad vandrat in i en fabriks-smältugn, som var upphettad till 1200 grader Fahrenheit. (32 gr. Fahrenheit motsvarar c:a 0 gr. Celcius). Han bar ett fång ved på armen som genast fattade eld och brann, där han stod i hettan. En annan gång bar han en stek, omkring $\frac{1}{2}$ tum tjock in i smältugnen och den blev medelmåttigt mör och kokt på mindre tid än två minuter.

Kritiker hava undrat över brättelsen i Daniels bok, kap. 3: 19—27, om de tre Hebréerna, vilka vägrade att tillbedja konung Nebudkadnessars bildstod, och därför blevo kastade i den brinnande ugnen, utan att skadas. Nu kan de sluta upp med att undra, ty om blott en människa kan uppfinna ett sätt för att skydda sig själv för ugnens elds-

flammor, då borde det väl vara en enkel sak för Skaparen att göra detsamma, han som har alla möjligheter till sitt förfogande.

Vi tänka ofta på människans nyuppfunna förmåga att spränga en atom och utnyttja dess kraft. *Men det är endast Gud som kan göra en atom.* Denne store Gud, som har skapat allting, ja, även själva livet, har lovat återställa livet för alla som hava dött, genom de dödas uppståndelse, och giva dem ett tillfälle att lyda hans rättfärdighetslagar under Jesus Kristus och så leva för evigt.

Vilket välsignat glädjebudskap har vi inte förmånen att förkunna för hela världen. *Må vi inte försumma något tillfälle att göra detta. Det bör också vara "MOTTOT" för Dagningen och dess vänner under det nya året 1957.*

(Översättning och bearb. från Dawn-Jan. 1957 av broder Einar).

Studier i Skriften.

TEMPELHUSET I HESEKIELS SYN.

Enligt Hesekiel 47: 1—12 skall livets vatten en gång rinna fram ifrån Hesekiels tempel. Det bör därför vara angeläget för envar att försöka förstå synen; men skall man försöka förstå den är en första förutsättning, att man ritar upp den.

I Dagningens augusti-septembernummer framlade vi därför en plan över Hesekiels tempel samt en plan över en port till templet. I detta nummer fortsätta vi med själva tempelhuset.

Många kanske tycka, att vi uppehålla oss för mycket vid detaljer. Vi be dem som anse detta att endast fästa huvuddragen av templets utseende och proportioner i minnet; detaljerna äro medtagna för dem som önska kontrollera dessa studier och bilda sig en uppfattning om vederhäftigheten hos dem. Vi hoppas, att särskilt judar skola vara

intresserade av att i detalj taga del av de översättningar och slutsatser, som ligga till grund för bl. a. närliggande ritning av själva tempelhuset (bild I).

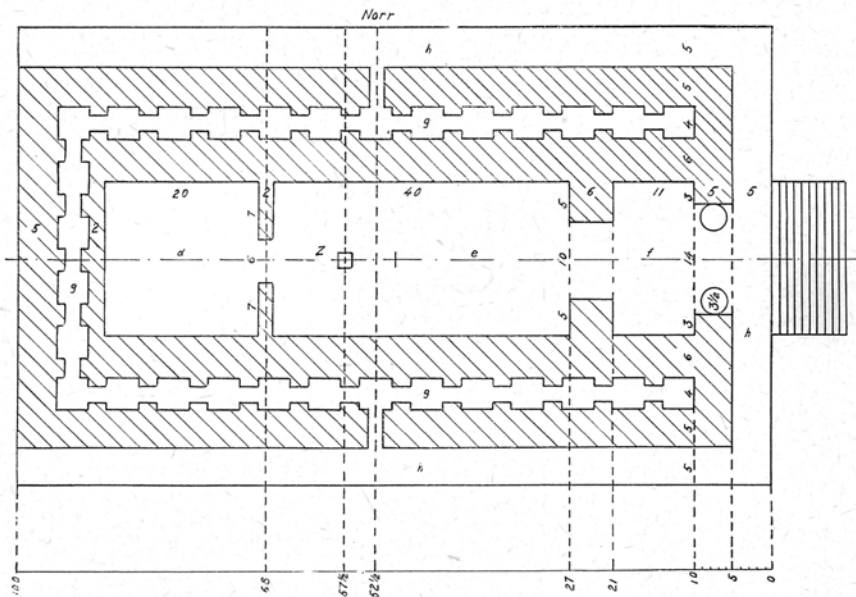

Bild I. *Tempelhuset i Hesekiels syn.*

f = förhus, e = det heliga, d = det allra heligaste,
g = sidokamrar, h = övre fria passagen, z = råds-
bord, 2×2 alnar.

I Dagningens augusti-septembernummer hunno vi till Hesekiels 40: 47.

I Hesekiel 40: 48 står: "Och han förde mig till husets förhus [hebreiska "ulam" = förhus (f)]. Och han mätte förhusets murpelare [framväggar på båda sidor om ingångsöppningen]: de höllo fem alnar [skattkammarmurens tjocklek, se forts.], var på sin sida, så ock portens bredd: [dörröppningen var] fjorton alnar och murprojektionerna

på vardera sidan [om dörröppningen] tre alnar [dvs förhusets djup inåt sidorna från dörröppningen var tre alnar på den ena sidan och tre alnar på den andra; detta gäller ingången till förhuset, när man gått uppför trappan till tempelfoten; $3 + 14 + 3 = 20 =$ förhusets bredd i norr och söder].” — Grundtextens, med grundtexten avses alltid hebreiska grundtexten, mening.

40: 49: ”Förhuset [”haulam”; ”ha” är bestämda artikeln] var tjuugo alnar långt [i norr och söder] och elva alnar brett [i öster och väster] nämligen vid trappstegen, på vilka man steg ditupp—[dvs mätningen fortgår från trappan och inåt; den fria övre passagen, fem alnar och första tröskeln, fem alnar, icke nämnda i detta fall]. Och pelare [runda pelare, hebreiska ”amudim”; samma ord är använt om de runda kopparpelarna i Salomos tempel, 1 Kon. 7: 15] stodo vid dörrposterna, en på var sida [i den fjorton alnar breda ingångsöppningen].” — Grundtexten.

41: 1: ”Därefter förde han mig till tempelsalen [hebreiska ”hahchal” = det heliga (e)]. Och han mätte dörrposterna: de voro sex alnar breda på den ena sidan och sex alnar breda på den andra sidan [muren mellan förhuset och det heliga var sex alnar tjock; bredden här är räknad i öster och väster, den andra tröskelns bredd] — tabernaklets bredd [sannolikt med tanke på tabernaklet i öken eller felskrivning för: ”nämligen dörrtröskelns bredd”].” — Grundtextens mening. Hebreiska ”rochav haohäl” = tabernaklets bredd, kan möjligen också tillhöra nästa vers och inleda mätningen av det heliga (e) och det allra heligaste (d), vilka båda rum funnos i tabernaklet i öken, som där emot saknade förhus.

41: 2: ”Och ingångsöppningen var tio alnar bred [i norr och söder], och ingångens sidoväggar (sidoprojektioner, bredden av det heligas framvägg och förhusets bakvägg på båda sidor om dörröppningen] voro fem alnar på den ena sidan och fem alnar på den andra sidan [$5 + 10 + 5 = 20$]. Sedan mätte han dess [det heligas] längd: den var fyrtio alnar, och dess bredd: den var tjuugo alnar.” — Grundtexten.

41: 3: ”Därefter gick han in i det innersta rummet (d). Och han

mätte ingångens dörrposter [väggens tjocklek mellan det heliga och det allra heligaste; tröskelns bredd i öster och väster, den tredje tröskeln]: två alnar, och ingångsöppningens bredd sex alnar [= tröskelns längd i norr och söder] samt sidoprojektionernas bredd vid ingången till sju alnar vid den ena sidan och sju alnar vid den andra sidan [Septuaginta; på båda sidor om ingångsöppningen var murväggen mellan det heliga och det allra heligaste sju alnar bred, alltså mätt i norr och söder].” — Grundtexten.

41: 4: ”Och han mätte dess [det allra heligastes] längd: den var tjugu alnar, och dess bredd: den var tjugu alnar, framför det heliga. Och han sade till mig: 'Detta är det allraheligaste.'”

41:5: ”Därefter mätte han husets [tempelhusets] mur:: den höll sex alnar [dvs murens tjocklek] och sidokamrarnas bredd fyra alnar runt omkring [varje rum = 4×4 kvadratalnar (g)], [de gingo] runt om tempelhuset.” — Grundtextens mening.

41: 6: ”Och sidokamrarna lågo den ena över den andra, tillsammans tre, trettio gånger [$30 \times 3 = 90$ kamrar, som lågo i tre våningar med trettio kamrar i varje våning, eller trettio 'lägenheter' med tre rum, det ena över det andra, i varje lägenhet], och de gingo in i den mur, som tempelbyggnaden hade runt om för sidokamrarna till att vila på, ty de skulle icke vara fästade vid husets mur [kamrarna vilade på avsatser i murarna, dvs i de två övre våningarnas kamrar].” — Grundtextens mening.

41: 7: ”Härigenom blevo sidokamrarna, där de lågo kring huset, bredare, alltefter som de lågo högre upp. Ty husets kringbyggnad sträckte sig med övervåning ovanpå övervåning runt omkring huset. Därför växte husets bredd uppåt [dvs sidokammarbyggnadens inre utrymme] alltefter som våningen låg högre upp. Och från den nedersta steg man upp i den översta genom den mellersta.” — Grundtextens mening.

41: 8: ”Och jag såg, att huset låg på en upphöjd fot (h), som sträckte sig runt däromkring; sidokamrarnas grundvalar voro nämligen en hel stång höga, sex alnar [från nedre fria passagen] till kanten [av tempelfoten].”

41: 9: "Sidokamrarnas yttermur var fem alnar tjock och sidokammarbyggnadens fria område [övre fria passagen (h)], som ledde in i denna byggnad, var fem alnar brett." — Grundtextens mening.

41: 10:¹⁾ "Och mellan kamrarna [mellan tempelhusets sidokammarbyggning, inberäknad den övre fria passagen, och inre förgårdens längre kammarbyggnad] var en bredd av tjugu alnar runt omkring huset [omkring tempelfoten, den nedre fria passagen eller gången, som ledde till västra tempelbyggnaden, bakom templet." — Grundtextens mening.

41: 11: "Och ingångarna till sidokamrarna lågo utåt den fria platsen [övre fria eller icke bebyggda området = övre fria passagen (h)], en ingång mot norr och en ingång åt söder; den fria platsen var fem alnar bred, runt omkring."

41: 12: "Och den byggnad, som låg invid den avsöndrade platsen [nedre fria passagen] på västra sidan, var sjuttio alnar bred [i riktning öster—väster], och byggnadens mur var fem alnar tjock runt omkring nitto alnar lång [i riktning norr—söder]."

41: 13: "Och han mätte huset [västra tempelhuset]: Det var hundra alnar långt [i norr och söder]. Och den avsöndrade platsen [nedre fria passagen i väster — tjugu alnar bred] jämte byggnaden [västra tempelhuset] och dess murar hade [tillsammans] en längd av hundra alnar."

41: 14: "Sålunda utgjorde bredden av husets yta [västra tempelhusets yta eller område] jämte den avsöndrade platsen åt öster [nedre gången] hundra alnar [80 + 20 = 100]." Svårigheten vid översättningen här ligger i hebreiska uttrycket "pene habajith", som egentligen betyder 'husets framsida', men "panäh" kan också betyda *yta* och måste så översättas här. I till exempel 1 Mos. 2: 6 heter *jordens yta* på hebreiska "pene haadamah", också lika med 'markytan'. Svenska Bibeln översätter uttrycket med blott 'marken'.

41: 15: "Och han mätte längden av byggnaden framför den avsönd-

1) Se betr. verser 10, 12—14 fig. 1 i Dagningens aug.—sept.nummer.

rade platsen [nedre gången], som låg bakom denna, [”bakom denna byggnad”, Septuaginta]; och galleriet [sidokammarbyggnaden, till vilken övre fria gången hörde] var på vardera sidan [om tempelhuset] hundra alnar.”

Sidokammarbyggnaden var byggd i tre avsatser, därför att rummen uppåt växte i bredd (och längd). Mellan rummen voro gångar, ty endast två ingångar funnos till denna byggnad, en i norr och en i söder. Till dessa ingångar ledde övre gången, vilken var fem alnar bred. Enligt Hes. 41: 9 inberäknades denna gång i sidokammarbyggnaden, varigenom denna blev hundra alnar lång i öster och väster på vardera sidan om själva tempelhuset.

I Salomos tempel var templet dubbelt så högt som sidokammarbyggnaden. Med ledning härav kunna vi få en bättre förståelse av Hesekiels syn. Det mycket högre tempelhuset var på tre sidor, nämligen i norr, väster och söder, omgivet av sidokammarbyggnaden, vilken inåt hade gemensam mur med tempelhuset. I vers 15 ovan anges icke västra längden av sidokammarbyggnaden, enär vi själva kunna bedöma den till 60 alnar, lika med tempelfotens bredd, varvid bör ihågkommas, att övre gången eller ’övre fria [ej bebyggda] platsbyggnad eller gången’ på norra och södra sidorna skall inräknas.

Nästa skriftställe med måttuppgifter är Hes. 42: 21: ”Det heliga hade firsidig dörrpost och framsidan av det heliga [det allraheligaste] hade samma utseende.” — Ordagrant från grundtexten. Detta har man i allmänhet tolkat så, att båda ingångsöppningarna voro kvadratiske. Det heligas övre dörrpost låg då 16 alnar över inre förgårdens plan och det allraheligastes övre dörrpost 12 alnar över samma plan. Ehuru Bibeln icke anger höjden av det allraheligaste i Hesekiels tempel, kunna vi dock av Salomos tempel och av tabernaklet i öknen draga den slutsatsen, att rummet haft formen av en kub. I så fall skulle dessa tak ha varit $20 + 6 = 26$ alnar över inre förgården. Summan av bokstäverna i Jehova (Jahve) på hebreiska är 26. Från det allraheligastes östra vägg och till västra sidokammarradens västra kant är 26 alnar.

A. K.

Betydelsen av Kristi andra ankomst i vår tid.

(Betraktelse av broder Einar).

Messias första ankomst skedde helt omärkligt för den stora världen. Den blev känd så småningom, genom ett gradvis uppfyllande av de profetiska händelser, som förebådat densamma. Den kom också på den bestämda tiden i Guds plan för mänsklighetens frälsning. Vi läser i Gal. 4: 4:

"Men när tiden var fullbordad, sände Gud sin Son etc."

Vår himmelske Fader har en plan för allt sitt handlande. Han är ordningens gud. Aposteln Paulus visste detta. Han skriver i Efes. 1: 9—10:

"Han har för oss kungjort sin viljas hemlighet, enligt det beslut som han efter sitt behag hade fattat inom sig själv, om en ordning, som han i tidernas fullbordan skulle upprätta."

På samma sätt förhåller det sig också med Kristi andra ankomst. Första gången kom han för att giva sitt liv för mänsklighetens frälsning, men andra gången kommer han för att regera. Härom läser vi i 1 Kor. 15: 25:

"Ty han måste regera till dess han har lagt alla sina fiender under sina fötter."

Under Kristi första närvaro var det blott ett litet fåtal, som riktigt fattade innebörden av hans mission, ja, inte ens hans egna lärjungar kunde förstå, att han, Messias, måste lida och dö på ett vanhedrande sätt. När Jesus, efter sin uppståndelse, visade sig för två av lärjungarna på vandringen till en by, som hette Emmaus, voro dessa inbegripna i ett allvarligt samtal med varandra. De hade hoppats att Jesus var Messias, men när händelseutvecklingen hade blivit en annan, än vad de hade i sin föreställningsvärld utmålat för sig, så förlorade de både tron och hoppet. De sade: (Se Luk. 24: 21)

"... men vi hoppades, att han var den som skulle förlösa Israel. Och likväl, till allt detta kommer, att det redan är tredje dagen, sedan detta skedde." (Jesu korsfästelse).

Men i de efterföljande verserna heter det: (Luk. 24: 27).

"... att han begynte att genomgå Moses och profeterna och uttydde för dem vad som i alla skrifterna var sagt om honom."

Så förhåller det sig också för Jesu lärjungar i vår egen tid. Vi har själva gjort oss vissa föreställningar huru det skall bliva, när Jesus kommer för andra gången. I stället för att lyssna till vad Herren själv förutsagt i det profetiska ordet och till Jesu egna profetior om sin *andra närvaro*, sätter vi kanske större tilltro till mänskliga trosbekännelser och utläggningar. När vi talar om "tider och stunder" för Kristi andra tillkommelse och närvaro få vi inte glöma bort de TIDSTECKEN, som, enligt Bibelns profetior och Kristi egna uttalanden, skola visa sig vid den tiden. När Jesus vid slutet av sin första närvaro en gång satt på Oljeberget, trädde hans lärjungar fram till honom, medan de voro allena, och sade: "Säg oss vad som bliver tecknet till din tillkommelse och tidens ände." Vi kan läsa därom i Matt. 24 och Luk. 21 och Mark. 13. De frågade Mästaren efter "tecknen" mer än efter "tidpunkten". Herrens folk, som äro förtrogna med det profetiska ordet, särskilt de — som med hjälp av Studier i Skriften studerat Bibelordet, känna till dessa tecken och kunna därför orientera sig i den nuvarande hastiga händelseutvecklingen. Jesus Kristus, konungars konung och Herrars Herre, kommer till en början att uppenbara sig själv gradvis. Några av de mest vaksamma bland hans efterföljare skola se honom med trons ögon tidigare än andra, men slutligen skall den tid komma, då "allas ögon skola se honom." Vi läsa därom i Upp. 1: 7:

"Se, han kommer med skyarna, och allas ögon skola se honom, ja, ock deras som hava stungit honom, och alla släkter på jorden skola jämra sig vid hans åsyn."

Han kommer med skyarna, nödens skyar som äro mörka och tunga. Hans första uppgift blir att i grunden tillintetgöra alla orättfärdiga institutioner, religiösa, politiska och ekonomiska, samt på ruinerna av

dessa uppföra en annan tingens ordning, det nya riket, Kristi Rike, som vi förbida. Då skall det ordet fullbordas, som profeten Jesaja skriver i Jes. 28: 17:

"Och jag skall låta rätten vara mätsnöret och rättfärdigheten sänklodet. Och hagel skall slå ned eder lögentillflykt, och vatten skall skölja bort edert beskärn."

Några av vår tids människor börja att förstå, att det vi nu förkunna om Herrens andra närvaro redan är för handen, att Herrens stora dag har kommit. Vedergällningen kommer från Herren. Konflikterna i samband med denna skall komma alla släkter på jorden att jämra sig.

"De skola fly in i klipprämnor och in i bergsklyftor, för Herrens fruktansvärda makt och för hans höga majestät, när han står upp för att förskräcka jorden." (Jes. 2: 21).

Denna nöd skall bliva så stor och fruktansvärd,

"att dess like icke har förekommit allt ifrån världens begynnelse till nu, ej heller någonsin skall förekomma. Och om den tiden icke bleve förkortad, så skulle intet kött bliva frälst, men för de utvaldas skull skall den tiden bliva förkortad."

Dessa ord är tagna ur Jesu profetia, från Matt. 24: 21—22. Denna domstid kommer att bliva så vittomfattande att ingen på jorden skall kunna undfly. Inte förrän den "stora nödens dag" håller på att avslutas, inte förrän det stora Babylon och dess inflytande är i grunden krossat, kommer den stora massan av mänskligheten att förstå det verkliga förhållandet av det som händer. Till sist kommer de dock att förstå att denna stora nöd, som de genomlidit, är densamma, som i Upp. 16: 14 betecknas såsom: "Striden på Guds, den Allsmäktiges, stora dag." I samma mån, som de ha bidragit med villfarelser och orättfärdighet, ha de också kämpat emot den nya världsordningen och jordens nye Härskare. Och i samma mån som deras tungor, pennor och händer, och inflytande begagnats för att stödja rätt och sanning på något sätt, så ha de också kämpat på Herrens sida.

Under hela denna nödens tid har det dock i världen funnits lärare och ljusbärare. Det är Jesu sanna lärjungar. Till dessa sade han

"*I ären världens ljus*". (Matt. 5: 14—16).

Dessa skola inte lämnas i mörker och okunnighet om Herrens närvaro och behöva inte lära känna denna på samma sätt som världen, genom Herrens vrede på nödens dag. Genom det säkra profetiska ordet, —

”som lyser som ett ljus i en dyster vildmark, till dess att dagen gryr”, —

veta de precis vad som skall komma. Detta profetiska ord skall inte blott skydda oss för misräkningar och hjälpa oss att övervinna anfäktelser, snaror och stötstenar av olika slag, som komma att bli så vanliga på ”den onda dagen”, det skall också göra oss godkända inför Herren Gud till att bli ljusbärare och instruktörer för världen. Det skall bli möjligt för Kristi sanna församling att för världen klargöra orsakerna till den stora nöden, att kungöra den nye Världshärskarens närvaro, att förklara det nya Rikets politik och ändamål med den nya världsordningen och i enlighet därmed undervisa och lära människorna att välja och följa den visaste kursen.

Världen har allaredan sett dessa ”nödens skyar”. De erkänna att det nu pågår ett verk i mänsklighetens angelägenheter, som de inte är i stånd till att reda ut och den närmaste framtiden är nu, från deras synpunkt sett, mörk och olycksbådande, åtminstone för dem, som äro intelligenta nog att följa händelsernas utveckling. Tänkande människor observera säkert med vilken envishet frågor om vad som är rätt eller orätt föres fram i olika sammanhang och rent av tvingar sig på envar till ställningstagande. Många erkänna redan och förstå makten och härligheten av jordens nye Härskares, — Kristus, men på grund av molnen och mörkret, som ännu omger honom, kunna de inte igenkänna Konungen själv. Det är som David skriver i Psalmen 18: 12 —13:

”Han gjorde mörker till sitt täckelse, till en hydda, som omslöt honom, mörka vatten, tjocka moln. Av glansen framför honom veko molnen undan, hagel föll, och eldsglöd for ned.”

Inte förrän dessa moln har släppt ned nämnda hagel och eldsglöd skall molnen skingras, När människornas högmod, själviskhet och fördomar blivit förtärda av eldsglöden, då skall Kristi andra närvaros majestät och härlighet bli till fullo uppenbar för alla.

Profeten Malaki har i sitt fjärde kapitel skildrat vad som skall hända på *den dagen*:

"Ty se dagen kommer, och den skall brinna som en ugn. Då skola alla fräcka människor och alla som göra vad ogudaktigt är bli lika strå, och dagen, den som kommer, skall förbränna dem, säger Herren Sebaot, så att varken rot eller krona lämnas kvar." "Men för eder, I som frukten mitt namn, skall rättfärdighetens sol gå upp, med läke-dom under sina vingar. Då skolen I slippa ut och hoppa såsom kalvar, som varit inestängda i stallet." —

Bilden av en soluppgång är särdeles belysande. Solen går ju upp gradvis. Först ser man i öster en rodnad, som blir starkare och starkare. Efter en stund, särskilt om man befinner sig ute på havet, ser man de första solstrålarna sticka upp och så fortskrider soluppgången, ända tills den vid middagen strålar fram i all sin glans. På samma sätt förhåller det sig med verkningarna av Kristi andra närvaro. Vi, som leva i dag, år 1957, hava sett mycket mera av denna soluppgång än våra förfäder sågo på deras tid, under förra seklet. När Broder Russell år 1888 skrev (se band 2 av St. i Skr.), att "det stora jubelåret, tiderna för alltings återställelse, har börjat och att vi redan befinna oss i gryningen till tusenårsåldern så väl som evangelieålderns "skörd", — vilka åldrar skjuta in på varandra, — "*vredens dag*", så var det för den tidens människor inte så lätt att kunna till fullo fatta dessa sanningar. Och likväl blev detta budskap trott av långt flera än de som i våra dagar vilja lära känna Sanningen. Och ändå har vår generation, särskilt de som passerat 70-års-strecket, fått bevittna uppfyllelsen av nästan alla tidsprofetior, ja, man är frestad att säga, att vi ha bytt tro mot åskådning. Men ändå finns det sådana, som tvivlar på Kristi närvaro. De tvivlar inte på att Kristus skall komma för andra gången, någon gång, men de kunna inte se att de förutsagda tidstecknen vittnar om att han redan har kommit. Tag t. ex. och begrunda de händelser som Jesus förutsäger i Luk. 21: 20—36. När Mästaren räknat upp dessa händelser som skall inträffa i ändens tid, säger han i vers 32:

"Sannerligen säger jag eder, *detta släkte* skall förvisso icke förgås, förrän allt detta sker."

Med andra ord: "allt detta skall försiggå under en och samma generation." Och allt detta har skett och håller på att ske under *min egen* generation, under min egen livstid.

Jag vill rekommendera denna tidnings läsare att taga fram *andra delen av Studier i Skriften* och noga genomläsa det sjätte kapitlet, som handlar om jordens stora jubelår. Dess innehåll är aktuellt och nyttigt att betrakta även för nutidens människor.

Ett viktigt tidsdrag har vi i jämförelsen mellan Noas tid och Människosonens tillkommelse och närvaro. *Läs Matt. 24: 37—39.* Observera noga, att jämförelsen rör sig inte om Noas ankomst och Kristi ankomst, inte heller mellan flodens ankomst och vår Herres ankomst. Bibeln hänvisar inte alls till Noas ankomst och den gör det inte heller till Kristi ankomst, ty ordet (det grekiska) *parousia* betyder inte i det här sammanhanget "ankomst" utan *närvaro*. Det väsentliga som framställs för oss är jämförelsen mellan tiden för Noas *närvaro* bland den tidens människor före "floden" och tiden för Kristi *närvaro* vid hans andra ankomst. Med undantag för Noas egen familj voro människorna på den tiden helt obekymrade och likgiltiga för Noas vittnesbörd och förkunnelse. Därför säges det i Matt. 24: 39:

"de visste av intet, förrän floden kom och tog dem allesammans bort."

och så tillägger Jesus följande allvarliga ord:

"*så skall det ske vid Människosonens tillkommelse.*"

Så skall det också vara med Människosonens närvaro. Ingen utom Guds familj, Kristi sanna lärjungar och forskare i det profetiska ordet, veta därför någonting. Under tiden för Människosonens närvaro skall världen fortsätta med att äta, dricka, plantera, bygga och gifta sig, alldeles som vanligt, ja, man skulle kunna tillägga: "att fortsätta med att synda som vanligt eller mera" i fullkomlig okunnighet och likgiltighet om Kristi närvaro.

Ehuru det aldrig mer skall komma någon flod som skall fördärva människorna (1 Mos. 9: 11) skall dock hela jorden förtäras av Guds

nitälskans eld. (Sefanja 3: 8). Inte någon bokstavligt menad eld som skall bränna upp planeten jorden, utan det är den orättfärdiga samhällsordningen som kommer att omstörtas.

I slutet av Matt. 24, kap. från vers 42 och till kapitlets slut har Mästaren några allvarliga ord och förmaningar att säga till sina lärjungar. Vers 42 lyder:

"Vaken fördenskull, ty I veten icke vilken dag eder Herre kommer."

Han säger till oss i denna tid: "Om du visste att en tjuv skulle komma för att bestjälja dig, så skulle du vaka, inte sant? På samma sätt är det med min närvaro. Vaka och vänta varje stund på det första beviset eller tecknet, som du kan upptäcka av min parousia eller närvaro. Mästaren fortsätter: "och när jag är närvarande, så kommer jag att meddela fakta därom till alla vakande och trogna, ty det är endast dessa som har någon rätt till att få veta om min närvaro. Alla andra måste förbli i mörkret och måste lära sig denna läxa med och på samma sätt som världen — genom nöd.

Världen har ingen tro på profetian och kan naturligtvis inte se någonting i dess ljus. Och ljumma kristna (och sådana äro de flesta) ägna ingen uppmärksamhet åt "det fasta profetiska ordet", och många som bekänna sig vara vakande, läsa profetiorna genom färgade glasögon av gamla och länge närda villfarelser och med ögonen förblindade av fördom. Alla sådana borde gå till den store läkaren för att få litet av ödmjukhetens "ögonsalva", (Upp. 3: 18) och för alltid bortkasta människotraditionernas färgade glasögon samt egna och andras teorier, som icke harmoniera med Guds ords vittnesbörd.

Men varken världens okunnighet och otro eller den ljumma likgiltigheten och fördomarna hos det stora flertalet av dem, som bekänna sig kristna, kommer att vara någon stötesten för Guds utvalda — för dem som i enkel, barnslig tro mottaga hans välsignade ords vittnesbörd. Genom sin tro och Guds ledning skola sådana övervinna allt. Lyften upp edra huvud, vetande, att eder förlossning, eder upphöjelse och härlighet nalkas. (Se Luk. 21: 28 och Luk. 12: 32).

Vi ser stormen. Mäktiga härar mönstra sina skador och förbereda sig för striden och för varje dag som går ser vi, att det går allt snabbare här mot klimax. Men vi behöver inte frukta, ty:

"Gud är vår tillflykt och starkhet, en hjälp i nödens tider, väl beprövad. Därför skulle vi icke frukta, om än jorden omväldes och bergen vacklade och sjönko i havets djup, om än dess vågor brusade och svallade, så att bergen bävade vid dess uppror. — — — Hedningarna larma, riken vackla, Han (Gud) låter höra sin röst, då försmälter jorden." — (Ps. 46: 1—4).

Denna psalm är en profetia och den talar på ett symboliskt språk. "Jorden" symboliserar den nuvarande onda samhällsordningen och "bergen" världsliga riken. "Vågornas brus" betecknar anarkistiska rörelser bland massorna. Allt detta har vi sett gå i fullbordan och vi bevittnar huru denna anarki fortsätter med ökad intensitet. Men "Gud är vår tillflykt och starkhet", säger psalmisten, därför skulle vi icke frukta. Ty "HERREN SEBAOT ÄR MED OSS." Psalmisten fortsätter: "Kommen och skåden Herrens verk: Han gör underbara ting på jorden." (Ps. 46: 9).

Det är just detta som väktarna på Sions murar har att ropa ut. Kristus är närvarande för att taga till sig sin stora makt för att regera. Det är därför det händer så underbara ting på jorden. Trots att satan, människornas förförare och Guds motståndare ännu tillåtes att rasa såsom kanske aldrig tillförne, och mörka krigsmoln hopas på den närmast framför liggande horisonten, vågar vi hoppas på ljusare tider. Ty han — Kristus:"

"stillar strider intill jordens ända, han sönderbryter bågen och bräcker spjutet, vagnarna uppträcker han i eld. Bliven stilla och besinnen att jag är Gud. Jag skall vara hög bland hedningarna, hög på jorden." (Ps. 46: 10—11).

Betydelsen av Kristi andra ankomst och närvaro kan icke överskattas. Låt oss därför glädjas och förkunna dessa välsignade nyheter för alla, som vi kunna nå med vårt budskap och på alla sätt som står oss till buds. Vi behöva inte frukta, ty:

"Herren Sebaot är med oss, Jakobs Gud är vår borg." (Ps. 46: 12).

BREV FRÅN KÄRA VÄNNER BAKOM JÄRNRIDÅN.

GOD JUL OCH ETT VÄLSIGNAT LYCKLIGT NYTT ÅR

med Guds allra rikaste välsignelse önskas Dig och alla kära i Sverige av Edra Syskon i Herren.

*Guds nåd, huldbet och trofasthet
bälsar Er varje dag på nytt i evighet.*

Gud vare med Er tills vi får återse varandra. Hjärtligt tack för Dina och Edra hälsningar från konventet i Stockholm. Det var en stor glädje för oss att höra, hur Gud välsignade Er under de dagarna och vilken glädje från Herren vi fick del av. Syster Dina här sänt oss referat om allt.

I hjärtlig kärlek i förbundsensheten
Dina och Edra Syskon Hagelsteins.

FRÅN REDAKTIONEN.

När föreliggande nummer av Dagningen läses, vilket är det första för det nya året 1957, har vi redan hunnit ett stycke på detsamma.

Händelseutvecklingen på livets olika områden, särskilt det politiska planet, går fantastiskt fort, och mycket har redan inträffat under årets första veckor, som kommer att få stor betydelse för alla.

Vi vill börja med att tacka Gud, att hans nåd har bevarat oss från fall ännu ett år, att så många av oss ännu äro ett hjärta och ett sinne med hänsyn till hans ord och dess tjänst. Vi må komma ihåg, att motståndaren ännu tillstädjes framställa "kraftig villfarelse" för Herrens folk för att alla, som icke i verkligheten hör Herren till, må sällas ut. (2 Tess. 2: 10—12). Därför bora vi visa vår tacksamhet till Gud, att vi vid detta nya års inträde ännu befinnes stå fasta, i det vi värdera sanningen och äro i full överensstämmelse med de gudomliga anordningar, genom han bevarat oss från att falla. Ingen av oss vet hur år 1957 skall sluta. För någon eller några blir det kanske det sista året

på denna sidan förlåten. Denna tanke bör sporra oss till större nit för sanningen, större kärlek till varandra och allt intensivare längtan "att få överklåda oss med vår himmelska hydda". (2. Kor. 5: 1—8).

De uppmuntrande breven från sanningens vänner och Dagningens läsare fortsätter att komma, Gud vare tack och lov därför. Det vittnar om, att Dagningens kurs ledes av vår Himmelske Fader och att Han håller sina välsignade händer över vår verksamhet.

Vad som under ovanstående rubrik skrevs i Dagningens decembernummer angående prenumerationspriset, kronor Fem, har välvilligt upptagits av de flesta prenumeranterna, vilka av "egen fri vilja" betalat det dubbla priset, eller 10: — kr. Intill den 8/1 har redan ett hundratal förnyat sin prenumeration på dessa villkor. Vi tackar dem alla innerligt och varmt för deras goda vilja och ber att Guds välsignelse skall följa dem.

I övrigt hänvisas till allt det som vi skrevo i decembernumret till Dagningens läsare (sid. 25 o. 26), ty dessa ord äro lika aktuella just nu.

Till A/B Läns-Demokratens i Kristianstad Tryckeri, som ombesörjer tryckning och utsändandet av Dagningen vill vi härmed uttala Red:s stora tacksamhet för väl utfört arbete och gott samarbete under tid som flytt. I det vi tillönska Ett Gott Nytt År hoppas vi att detta goda samarbete skall fortsätta även under det nya året.

Samma önskan gäller för alla Dagningens vänner och understödjare.

"Fridens Gud — — verke i oss vad som är välbehagligt inför honom, genom Jesus Kristus. Amen." (Hebr. 13: 20—21). Red.

SPRID DAGNINGEN OCH DESS TRAKTATER.

Prenumerera på tidskriften Dagningen.

Fem kr. per år.

Insätt bidrag på Dagningens postgirokonto

n:r 87 03.

Rekvirera från Dagningens Expedition.
Torpagatan 32 A. Jönköping. Tel. 103 96.